

Dagbog om Corona

20/4 - 2020

Kære dagbog

Hele samfundet har været lukket ned i lang tid. Vi er allesammen i karantæne, og det har vi efterhånden været længe nu. Jeg sidder bare herhjemme og fordyber mig med lektier og spiller FIFA på PlayStation. Til tider kan det godt blive langtrukken, fordi jeg ikke kan se mine venner, tage på ferie eller knokle i fitnesscentret.

Jeg har altid drømt om at rejse alle mulige steder hen med min familie for at udforske verden. Det kan jeg heller ikke. Jeg drømmer om, at hele verden vil være et fredeligt sted, og at man kan få muligheden for at rejse til Mars eller til andre planeter. Eksempelvis for at udforske myterne om liv på andre planeter samt rumvæsener og ufoer. Jeg håber også på, at vi sammen på verdensplan kan formindske den globale opvarmning. Det vigtigste i øjeblikket er dog, at forskere, sundhedsvæsen, myndigheder osv. i alle lande i verden kan finde vacciner på corona-virussen, så vi sammen får stoppet smittefaren af corona-virussen og dermed kan rejse fra land til land igen.

Hverdagene har ændret sig markant. Min hverdag har også ændret sig markant. Jeg laver lektier og har hjemmeundervisning ved mit skrivebord. Det er meget irriterende, at hele samfundet er lukket ned. Jeg er konstant i nærheden af mine forældre, fordi de også arbejder hjemme, men noget der i princippet er godt ved nedlukningen er, at man har mere fritid. Man skal selvfølgelig holde afstand, huske hygiejnen og ikke være for mange personer samlet og derfor...

... kørte min far og jeg d. 18/4 - 2020 til Ebeltoft for at køre mountainbike. Der var heldigvis kun få andre ryttere fordelt på en 14 kilometers cykelrute...

... Efter godt og vel 600 meter styrtede min far, men der skete ikke noget alvorligt.

Det var en fascinerende tur med masser af bakker, den udfordrende mountainbikerute og de høje træer omkring os. Vi blev kun overhalet et par gange af professionelle ryttere, så det var et rigtig godt sted, vi fandt, uden en masse mennesker og derfor uden en smittefare af corona-virussen.

Efter omtrent 12 km styrtede jeg også. Jeg kom cyklende forsigtigt. Det gik lige ud. Jeg skulle forbi noget sand og dernæst ned ad en bakke, men mit baghjul valgte at strejke lige før bakken. Jeg reagerede hurtigt og nåede heldigvis lige at tænke, at jeg var nødt til at springe af cyklen for ikke at komme til skade. Jeg landede på sandet og ingenting skete.

Jeg konkluderer derfor, at vi havde en spektakulær tur, og at denne rute helt klart kan anbefales til både nybegyndere, amatører, professionelle og til eliteryttere.

Min far og jeg tog altså på denne tur for at opleve noget og for at have det sjovt selvom om samfundet er lukket ned og vores tanker var fyldt med corona. Derfor besluttede vi os for at tage på en lang og flot mountainbikerute.

Kære dagbog: Nu håber jeg godt nok, at den gode gamle hverdag snart bliver til virkelighed igen.